

TIÊU NGỮ CHO KÌ HỘI ĐỒNG HÒA LÃN QUỐC TẾ THÁNG 5, 2026

**Chúng ta có thể bước vào một cuộc phục hưng mới
để kết thúc thời đại này
bằng cách đạt đến đỉnh cao nhất của khái thị thần thượng,
bằng cách sống đời sống của một Thần-nhân,
và bằng cách dự phần vào chức vụ thuộc trời của Đấng Christ
là chẵn bầy của Ngài theo Đức Chúa Trời.**

**Đỉnh cao nhất của khái thị thần thượng
mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta
là khái thị về gia tể đời đời của Đức Chúa Trời –
Đức Chúa Trời trở thành người
và con người trở thành Đức Chúa Trời.**

**Chúng ta cần hợp tác với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ
để chẵn dắt Hội thánh của Đức Chúa Trời là bầy của Ngài
hầu xây dựng Thân thể Đấng Christ và đem đến một cuộc phục hưng mới.**

**Để chẵn dắt theo Đức Chúa Trời,
chúng ta cần làm một với Đức Chúa Trời,
được cấu tạo Đức Chúa Trời, sống Đức Chúa Trời,
biểu lộ Đức Chúa Trời, đại diện Đức Chúa Trời,
và cung ứng Đức Chúa Trời.**

Dàn bài
cho ki Hội đồng Hòa lẫn Quốc tế tháng 5
22-25 tháng 05, 2026

CHỦ ĐỀ TỔNG QUÁT:
NHU CẦU LỚN VỀ MỘT CUỘC PHỤC HUNG MỚI

Bài Một

Hợp tác với Chúa để đem đến
một cuộc phục hưng mới hầu kết thúc thời đại này

Đọc Kinh văn: Ha. 3:2; Công. 26:19, 22; Mat. 14:19, 22-23; Phil. 1:19-22, 25; Gi. 21:15-17

- I. **Giữa vòng tuyển dân của Đức Chúa Trời luôn có sự khao khát được phục hưng—Ha. 3:2; Ôs. 6:2; La. 8:20-22; Thi. 119:25, 50, 107, 154; Gi. 6:57, 63; 2 Cô. 3:3, 6.**
- II. **Chúng ta có thể bước vào một cuộc phục hưng mới bằng cách đạt đến đỉnh cao nhất của khả thi thần thượng mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta—khả thi về gia tể đời đời của Đức Chúa Trời (1 Ti. 1:3-4; 1 Cô. 9:17; Công. 26:19, 22); đây là lời giải đáp tuyệt vời cho câu hỏi lớn liên quan đến mục đích của Đức Chúa Trời trong việc Ngài tạo nên con người và trong việc Ngài xử lý dân được chọn của Ngài (Sáng. 1:26; Gióp 10:13; đc. Êph. 3:9):**
 - A. Huyền nhiệm giấu kín trong lòng Đức Chúa Trời là gia tể đời đời của Đức Chúa Trời (1:10; 3:9; 1 Ti. 1:4), tức là ý định đời đời của Đức Chúa Trời cùng với khát vọng của lòng Ngài là ban phát chính Ngài trong tính Tam Nhất Thần thượng như là Cha trong Con bởi Linh vào dân được chọn của Ngài để làm sự sống và bản chất của họ, hầu họ có thể giống như Ngài, là bản sao của Ngài (La. 8:29; 1 Gi. 3:2) để trở thành một cơ cấu hữu cơ, tức Thân thể Đấng Christ là người mới (Êph. 2:15-16), vì sự đầy đủ của Đức Chúa Trời, sự biểu lộ của Đức Chúa Trời (1:22-23; 3:19), là điều sẽ tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới (Khải. 21:2–22:5).
 - B. Việc Đức Chúa Trời trở thành người để con người có thể trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và trong bản chất nhưng không trong Thần cách nhằm sản sinh và xây dựng Thân thể Đấng Christ hầu tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới chính là thể yếu của toàn bộ Kinh Thánh, là “viên kim cương” trong “chiếc hộp” Kinh Thánh, tức gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—Sáng. 1:26; Gi. 12:24; La. 8:29:
 1. Đức Chúa Trời đã trở thành người qua sự nhục hóa bằng cách dự phần vào nhân tính của con người; con người trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách qua sự biến đổi bằng cách dự phần vào thần tính của Đức Chúa Trời—Gi. 1:14; 2 Cô. 3:18; Cól. 3:4; 2 Phi. 1:4; Phil. 2:5; La. 8:29; Hê. 2:10; Êph. 1:5; La. 8:19; 1 Gi. 3:2; Gi. 1:12-13.
 2. Chuyện tình thần thượng–phàm nhân này là chủ đề của toàn bộ Kinh Thánh, nội dung của gia tể Đức Chúa Trời, và là bí mật của toàn vũ trụ—Nhã. 1:1; 6:13; đc. Ha. 1:1; 2:4; La. 1:17:
 - a. Christ thì thần thượng và phàm nhân, và người yêu được biến đổi của Ngài thì phàm nhân và thần thượng; họ giống nhau trong sự sống và bản chất, tương xứng với nhau cách hoàn hảo.
 - b. Đức Chúa Trời Tam Nhất được tổng kết để trở thành Chồng và con người ba phần được biến đổi để trở thành cô dâu, sẽ là một cặp vợ chồng, một Thần–nhân tập thể vĩ đại—Khải. 21:2, 9; 22:17a.
 - C. Khả thi trung tâm của Đức Chúa Trời và sự khôi phục của Chúa là Đức Chúa Trời trở nên xác thịt (Gi. 1:1, 14), xác thịt trở nên Linh ban-sự-sống (1 Cô. 15:45b), và Linh ban-sự-sống trở nên Linh tăng cường gấp bảy (Khải. 1:4; 3:1; 4:5; 5:6) để xây dựng Hội thánh (Mat. 16:18) mà trở

nên Thân thể Đấng Christ (Êph. 4:15-16) và tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới (Khải. 21:2, 9; 22:17a; đc. Sáng. 2:22; Gi. 19:34).

- D. Đức Chúa Trời và con người sẽ trở nên một thực thể, và một thực thể đó là sự hòa quyện giữa thần tính với nhân tính, mà sẽ tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới để đúc kết toàn bộ Kinh Thánh—Khải. 21:3, 22, 2, 9; đc. Lê. 2:4-5; Thi. 92:10.
- E. “Tôi hi vọng các thánh đồ trong tất cả các Hội thánh trên khắp đất, đặc biệt là các đồng công và trưởng lão, sẽ thấy khai thị này và sau đó trở dậy cầu nguyện để Đức Chúa Trời ban cho chúng ta một cuộc phục hưng mới—một cuộc phục hưng chưa từng được ghi lại trong lịch sử”—*Nghiên cứu sự sống sách 1 và 2 Sử Kí*, b. 2

III. Nếu chúng ta thực hành sống đời sống của một Thần-nhân, là thực tại của Thân thể Đấng Christ, thì tự phát một kiểu mẫu tập thể sẽ được xây dựng, một kiểu mẫu sống trong gia tế của Đức Chúa Trời; kiểu mẫu này sẽ là cuộc phục hưng vĩ đại nhất trong lịch sử Hội thánh để đem Chúa trở lại—Thi. 48:2 và chú thích 1; Khải. 3:12, 21:

- A. Đức Chúa Trời cần một dân tập thể được đẩy lên bởi ân điển Ngài qua đỉnh cao của khai thị thần thượng để sống một đời sống theo khai thị này; một cuộc phục hưng là sự thực hành, tính thực tiễn của khai tượng mà chúng ta đã thấy.
- B. Những người theo Christ (Mat. 5:1; 28:19) đã được môn đồ hóa qua đời sống làm người của Christ trên đất như là kiểu mẫu về một Thần-nhân—sống Đức Chúa Trời bởi từ chối chính Ngài trong nhân tính (Gi. 5:19, 30), cách mạng hóa quan niệm của họ về con người (Phil. 3:10; 1:21a).
- C. Đời sống của chúng ta nên là một bản sao, một sự tái sản sinh của kiểu mẫu là đời sống của Christ, Thần-nhân đầu tiên—1 Phi. 2:21; Mat. 11:28-29; Êph. 4:20-21; Gi. 17:4; 5:17; Phil. 1:19-22, 25.
- D. Linh sự sống và thực tại được thở vào các môn đồ sẽ dẫn họ vào mọi thực tại của những gì họ đã quan sát nơi Chúa khi ở với Ngài ba năm rưỡi—Gi. 16:13; 20:22:
 - 1. Vào lúc khởi đầu chức vụ của Thần-nhân đầu tiên, Ngài đã chịu báp-têm để làm trọn mọi sự công chính, nhận biết rằng theo xác thịt Ngài (nhân tính Ngài—1:14; La. 1:3; 8:3), Ngài chẳng có ích gì ngoại trừ chết và bị chôn (Mat. 3:15-17).
 - 2. Ngài đã huấn luyện các môn đồ học nơi Ngài (11:29) trong phép lạ cho năm nghìn người ăn bằng năm ổ bánh và hai con cá; việc Ngài “ngược lên trời” để ban phước cho năm ổ bánh và hai con cá (14:19) cho thấy Ngài nhận thức rằng nguồn phước hạnh không phải là Ngài, Đấng được sai phái, mà là Cha, Đấng sai phái (Gi. 10:30; 5:19, 30; 7:6, 8, 18).
 - 3. Chúa đã không ở lại trong kết quả của phép lạ với đám đông, nhưng rời khỏi họ để ở riêng với Cha trên núi trong sự cầu nguyện—Mat. 14:22-23; Lu. 6:12.
 - 4. Chúa đã sống một đời sống tiếp xúc Đức Chúa Trời (Mác 1:35; Lu. 5:16; 6:12; 9:28; Hê. 7:25), không ngừng sống trong hiện diện của Đức Chúa Trời (Công. 10:38c; Gi. 8:29; 16:32), và tiếp xúc con người, cung ứng Đức Chúa Trời vào trong họ để đem họ vào sự hân hỉ của gia tế Tân Ước của Đức Chúa Trời (Lu. 4:18-19; Hê. 8:2; đc. Sáng. 14:18; Công. 6:4).
 - 5. Ngài là một người mà Sa-tan, kẻ cai trị thế giới, không có gì trong Ngài (không có chỗ, không có cơ hội, không có hi vọng, không có khả năng trong bất cứ điều gì)—Gi. 14:30b, đc. c. 20; 2 Cô. 12:2a; Côi. 1:27; 2 Ti. 4:22; Gi. 3:6b; 4:23-24; 1 Gi. 5:4, 18.
- E. Cách duy nhất để sống đời sống của một Thần-nhân theo kiểu mẫu của Chúa là đặt toàn bộ bản thể chúng ta nơi linh hòa quyện, bước đi, sống và giữ bản thể mình theo linh hòa quyện—La. 8:2, 4, 10, 6, 11, 16; 1 Cô. 6:17; La. 10:12; Ga. 5:25; Êph. 6:17-18; 1 Tê. 5:16-20; 1 Ti. 4:6-7; 2 Ti. 1:6-7.
- F. “Tất cả chúng ta nên tuyên bố rằng chúng ta muốn sống đời sống của một Thần-nhân. Cuối cùng, các Thần-nhân sẽ là những người chiến thắng, những người đắc thắng, Si-ôn bên trong

Giê-ru-sa-lem. Điều này sẽ đem đến một cuộc phục hưng mới chưa từng thấy trong lịch sử, và kết thúc thời đại này”—*Nghiên cứu sự sống sách 1 và 2 Sử Kí*, b. 4.

IV. Chúng ta có thể bước vào một cuộc phục hưng mới bằng cách dự phần vào chức vụ thuộc trời của Đấng Christ để nuôi chiên con của Ngài và chăn chiên của Ngài nhằm chăm sóc bầy của Đức Chúa Trời là Hội thánh, dẫn đến Thân thể Đấng Christ; đây chính là sự hợp nhất chức vụ sứ đồ với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ—Gi. 21:15-17; 1 Phi. 2:25; 5:1-4; Hê. 13:20-21; Khải. 1:12-13:

- A. Chúng ta cần chăn dắt người khác theo gương mẫu của Chúa Jesus trong chức vụ của Ngài để thực hiện gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—Mat. 9:36; Gi. 10:11; Hê. 13:20; 1 Phi. 5:4:
1. Nội dung của toàn bộ gia tể Tân Ước của Đức Chúa Trời trong sự cứu rỗi trọn vẹn của Ngài là Christ, tức Con Loài người, ẵm ấp chúng ta bằng cách cứu chuộc chúng ta khỏi tội, hoàn thành sự cứu chuộc pháp lí của Ngài qua sự chết của Ngài (1 Ti. 1:15; Êph. 1:7), và Christ, tức Con Đức Chúa Trời, nuôi dưỡng chúng ta để truyền sự sống thần thượng vào chúng ta cách dư dật, thực hiện sự cứu rỗi hữu cơ của Ngài trong sự phục sinh của Ngài (Gi. 10:10; 1 Cô. 15:45b; Êph. 5:29).
 2. Việc chúng ta không có lòng yêu thương và tha thứ của Cha và không có linh chăn dắt và tìm kiếm của Đấng cứu rỗi là nguyên nhân khiến chúng ta son sẻ—Lu. 15:1-24.
 3. Chúng ta cần ẵm ấp người khác (làm cho họ vui và làm cho họ cảm thấy dễ chịu, thoải mái) trong nhân tính của Jesus (Mat. 9:10; Lu. 7:34); chúng ta cần nuôi dưỡng người khác (nuôi họ bằng Đấng Christ bao-hàm-tất-cả trong chức vụ của Ngài qua ba giai đoạn) trong thần tính của Christ (Mat. 24:45-47).
 4. Christ phải trải qua Sa-ma-ri, cố ý đi vòng qua Si-kha để đạt được một người nữ vô đạo đức, ẵm ấp bà bằng cách xin bà cho Ngài uống nhằm nuôi dưỡng bà bằng Đức Chúa Trời Tam Nhất tuôn chảy như sông nước sự sống—Gi. 4:3-14; Khải. 22:1.
 5. Là Đấng không có tội, Ngài đã không định tội người nữ ngoại tình nhưng ẵm ấp bà để tha thứ các tội phạm của bà về mặt pháp lí và giải thoát bà khỏi các tội phạm về mặt hữu cơ (Gi. 8:1-11, 32, 36); điều ý nghĩa nữa là người đầu tiên được Christ cứu qua sự đóng đinh của Ngài lại là một tên cướp bị kết án tử hình (Lu. 23:42-43).
 6. Chúa đi đến Giê-ri-cô chỉ để thăm viếng và đạt được một người, người thu thuế trưởng, và sự rao giảng của Ngài là một sự chăn dắt (19:1-10); Ngài cũng ẵm ấp các phụ huynh bằng cách đặt tay Ngài trên con cái họ (Mat. 19:13-15).
- B. Chúng ta cần chăn dắt người khác theo gương mẫu của sứ đồ Phao-lô, người đã chăn dắt thánh đồ như người mẹ nuôi dưỡng và người cha khuyên lơn để chăm sóc bầy của Đức Chúa Trời—1 Tê. 2:7-8, 11-12; 1 Ti. 1:16; Công. 20:28:
1. Phao-lô chăn dắt các thánh đồ tại Ê-phê-sô bằng cách dạy họ “cách công khai hoặc từ nhà này sang nhà khác” (c. 20), và bằng cách khuyên răn từng thánh đồ trong nước mắt suốt ba năm (cc. 31, 19), giải bày cho họ toàn bộ quyết nghị của Đức Chúa Trời (c. 27).
 2. Phao-lô đã có mối quan tâm thân mật đối với các tín đồ (2 Cô. 7:2-7; Plm. 7, 12), và ông đã hạ xuống đến mức của người yếu đuối để có thể đạt được họ (2 Cô. 11:28-29; 1 Cô. 9:22; đc. Mat. 12:20).
 3. Ông sẵn lòng hao phí những gì ông có, chỉ về tài sản của ông, và hao phí những gì ông là, chỉ về bản thể của ông, vì có thánh đồ (2 Cô. 12:15); ông là một của lễ rưới rượu, làm một với Christ là người sản xuất rượu, hi sinh chính mình để người khác được vui hưởng Christ (Phil. 2:17; Quan. 9:13; Êph. 3:2).

4. Phao-lô bước đi bởi Linh để tôn trọng Đức Chúa Trời hầu ông có thể cung ứng Linh để tôn trọng con người—2 Cô. 3:3, 6, 8; Ga. 5:16, 25; Quan. 9:9.
 5. Trong sự dạy dỗ của mình, Phao-lô chỉ ra rằng Hội thánh là nhà để trưởng dưỡng con người, bệnh viện để chữa lành và khôi phục họ, và trường học để dạy dỗ và gây dựng họ—Êph. 2:19; 1 Tê. 5:14; 1 Cô. 14:31.
 6. Ông cho thấy rằng tình yêu là phương cách vô cùng tuyệt diệu để chúng ta là bất cứ điều gì và làm bất cứ điều gì hầu xây dựng Thân thể Đấng Christ—8:1; 12:31; 13:4-8a; Êph. 1:4; 3:17; 4:2, 15-16; 5:2; 6:24; Khải. 2:4-5; Côi. 1:18b; 1 Tê. 1:3.
- C. “Tôi hi vọng sẽ có một cuộc phục hưng đích thực giữa vòng chúng ta bằng cách nhận lấy gánh nặng chần dốt này. Nếu tất cả các Hội thánh nhận lấy sự dạy dỗ này mà dự phần vào sự chần dốt tuyệt diệu của Christ thì sẽ có một cuộc phục hưng lớn trong sự khôi phục”—*Tuyển tập Witness Lee, 1994–1997*, tập 5, “Tổ sinh động”, ch. 4.

Đạt đến đỉnh cao nhất của khả thi thần thượng

Đọc Kinh văn: 1 Ti. 1:4; Êph. 1:10; 3:9; La. 1:3-4

I. Đỉnh cao nhất của khả thi thần thượng mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta là khả thi về gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—Đức Chúa Trời trở thành người để con người có thể trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và trong bản chất nhưng không trong Thần cách:

- A. Toàn bộ Kinh Thánh, tức sự giải thích về gia tể đời đời của Đức Chúa Trời, là tự truyện của Đức Chúa Trời Tam Nhất, như được thấy trong hai phần của cõi đời đời và trên chiếc cầu thời gian:
1. Đức Chúa Trời Tam Nhất đã đi từ cõi đời đời vào cõi thời gian cùng với thần tính của Ngài để bước vào nhân tính hầu trở thành Đức Chúa Trời nhục hóa vì chuyển động trực tiếp của Ngài trong con người, như được thấy trong bốn sách Phúc âm, hầu hoàn thành sự cứu chuộc thuộc pháp lí của Ngài—Gi. 1:4, 29.
 2. Trong sự phục sinh, Ngài đã trở thành Đức Chúa Trời tổng hợp, Đức Chúa Trời “đã-trái-qua-tiến-trình”, Linh ban-sự-sống bao-hàm-tất-cả, như được thấy trong sách Công vụ các Sứ đồ và các Thư tín, để thực hiện sự cứu rỗi hữu cơ của Ngài—Gi. 1:32, 42; 1 Cô. 15:45b; Phil. 1:19.
 3. Trong tương lai đời đời, Ngài sẽ là Đức Chúa Trời tập thể, tức Giê-ru-sa-lem Mới, như được thấy trong Khải Thị chương 21 và 22.
 4. Sự hợp nhất thần thượng–phàm nhân hoàn vũ của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trái-qua-tiến-trình và được-tổng-kết với các tín đồ đã được tái sinh, biến đổi và vinh hóa là mục tiêu của gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—Gi. 1:51; Khải. 21:3, 22.
 5. Khả thi trung tâm của Đức Chúa Trời và sự khôi phục của Chúa là Đức Chúa Trời trở nên xác thịt, xác thịt trở nên Linh ban-sự-sống, và Linh ban-sự-sống trở nên Linh tăng cường gấp bảy để xây dựng Hội thánh trở nên Thân thể Đấng Christ và tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới.
- B. Đức Chúa Trời trở thành người để con người có thể trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và trong bản chất nhưng không trong Thần cách chính là thể yếu của toàn bộ Kinh Thánh, là “viên kim cương” trong “chiếc hộp” Kinh Thánh, tức gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—Sáng. 1:26; Gi. 12:24; La. 8:29:
1. Đức Chúa Trời đã trở thành người qua sự nhục hóa bằng cách dự phần vào nhân tính của con người; con người trở thành Đức Chúa Trời qua sự biến đổi bằng cách dự phần vào thần tính của Đức Chúa Trời:
 - a. Dự phần vào sự sống của Đức Chúa Trời—Gi. 3:15; Cól. 3:4.
 - b. Dự phần vào bản chất của Đức Chúa Trời—Êph. 1:4; 2 Phi. 1:4.
 - c. Dự phần vào tâm trí của Đức Chúa Trời—Êph. 4:23; Phil. 2:5.
 - d. Dự phần vào bản thể của Đức Chúa Trời—2 Cô. 3:18b; Êph. 3:8.
 - e. Dự phần vào hình ảnh của Đức Chúa Trời—2 Cô. 3:18a; La. 8:29.
 - f. Dự phần vào vinh hiển của Đức Chúa Trời—c. 30; Hê. 2:10.
 - g. Dự phần vào quyền làm con của Đức Chúa Trời—Êph. 1:5; La. 8:23.
 - h. Dự phần vào sự hiển lộ của Đức Chúa Trời—c. 19.
 - i. Mang hình dạng của Đức Chúa Trời—1 Gi. 3:2.
 - j. Trở nên Thần loại—giống loài của Đức Chúa Trời—Gi. 1:12; La. 8:14, 16.

2. Chuyện tình thần thượng-phàm nhân này là chủ đề của toàn bộ Kinh Thánh, nội dung của gia tể Đức Chúa Trời và bí mật của toàn vũ trụ—Nhã. 1:1; 6:13.

II. Đỉnh cao của khái thị thần thượng—“viên kim cương” trong “chiếc hộp” Kinh Thánh—là sự khái thị rằng trong Christ, Đức Chúa Trời đã trở thành người để con người có thể trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách—2 Sa. 7:12-14a; La. 1:3-4; Êph. 3:17a:

- A. “Đức Chúa Trời trở thành người và con người trở thành Đức Chúa Trời” là gia tể của Đức Chúa Trời—1 Ti. 1:4.
- B. Gia tể đời đời của Đức Chúa Trời là làm cho con người trở nên giống Ngài trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách, và làm cho chính Ngài nên một với con người và con người nên một với Ngài, qua đó được mở rộng và khuếch đại trong sự biểu lộ của Ngài, hầu cho mọi thuộc tính thần thượng của Ngài có thể được biểu lộ trong các mỹ đức phàm nhân—Êph. 3:9; 1:10:
1. Niềm vui thích tốt lành của Đức Chúa Trời là trở nên một với con người và làm cho con người trở nên giống Ngài trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách—cc. 5, 9.
 2. Đức Chúa Trời đã trở thành người để có sự tái sản sinh hàng loạt chính Ngài và bởi đó sản sinh một loài mới—loài Thần-nhân—Gi. 1:1, 14; 12:24.
- C. Để làm trọn gia tể của Đức Chúa Trời, chúng ta cần Đức Chúa Trời xây dựng chính Ngài trong Christ vào chúng ta làm sự sống, bản chất và cấu tạo của chúng ta để làm cho chúng ta trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách—Êph. 3:17a; Côl. 3:4, 10-11.
- D. Đức Chúa Trời đã trở thành người qua sự nhục hóa; con người trở thành Đức Chúa Trời qua sự tái sinh, thánh hóa, đổi mới, biến đổi, đồng hóa và vinh hóa—Gi. 3:5-6; 1:12-13; La. 6:19, 22; 12:2; 8:29-30.

III. Chỉ bởi Đức Chúa Trời trở thành người để làm cho con người trở thành Đức Chúa Trời mà Thân thể Đấng Christ mới có thể được sản sinh; điểm này chính là đỉnh cao của khái tượng mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta—c. 3; 1:3-4; 8:14; 12:4-5:

- A. Đức Chúa Trời đã trở thành người để làm cho con người trở thành Đức Chúa Trời hầu Ngài có thể sản sinh Thân thể Đấng Christ—cơ cấu hữu cơ của Đức Chúa Trời Tam Nhất, mà sự hiển lộ chung cuộc của điều này là Giê-ru-sa-lem Mới—Êph. 1:22-23; 4:4-6; Khải. 21:2, 9-10.
- B. Kinh Thánh cho chúng ta thấy làm thế nào con người có thể trở thành Đức Chúa Trời để có nếp sống Thần-nhân, nhờ đó trở thành cơ cấu hữu cơ của Đức Chúa Trời—La. 1:3-4; 12:4-5:
1. Cơ cấu hữu cơ này là Đức Chúa Trời kết hiệp và hòa quyện chính Ngài với con người để làm cho con người trở thành Đức Chúa Trời.
 2. Kết quả của việc Đức Chúa Trời trở thành người và con người trở thành Đức Chúa Trời là một cơ cấu hữu cơ; cơ cấu hữu cơ này là Thân thể Đấng Christ—sự liên hiệp và hòa quyện của Đức Chúa Trời với con người—Êph. 4:4-6, 12.
- C. Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài đến để trở thành người và sống một đời sống Thần-nhân bởi sự sống thần thượng; một nếp sống như vậy đưa đến kết quả là một người hoàn vũ hoàn toàn giống như Ngài—một người tập thể sống đời sống Thần-nhân bởi sự sống thần thượng—La. 8:3; 12:4-5.
- D. Thực tại của Thân thể Đấng Christ là sự liên hiệp và hòa quyện của Đức Chúa Trời với con người để sống ra một Thần-nhân tập thể—Êph. 4:4-6, 24.

Bài Ba

Nếp sống Thần–nhân vì một cuộc phục hưng mới

Đọc Kinh văn: Lê. 1:3, 9; 6:8-13; Gi. 21:15-17;
1 Gi. 3:14; 5:1; 2:6; 4:17; Ga. 6:2-3; La. 8:2

I. Khát vọng của lòng Đức Chúa Trời là “thực tại...trong Jesus” (Êph. 4:21), tình trạng thật sự của nếp sống Thần–nhân của Jesus như được ghi lại trong bốn sách Phúc âm, sẽ được sao chép trong nhiều chi thể của Thân thể Đấng Christ bởi Linh thực tại để trở nên thực tại của Thân thể Đấng Christ, đỉnh cao nhất trong gia tể của Đức Chúa Trời, vì một cuộc phục hưng mới (cc. 20-24):

- A. Bốn sách Phúc âm cho thấy gương mẫu của đời sống mà Đức Chúa Trời khao khát, là khuôn mẫu của đời sống có thể làm thỏa lòng Đức Chúa Trời và làm trọn mục đích của Ngài; Jesus đã sống một đời sống mà trong đó Ngài đã làm mọi điều trong Đức Chúa Trời, với Đức Chúa Trời và cho Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã ở trong nếp sống của Ngài, và Ngài là một với Đức Chúa Trời; đây là những gì có nghĩa là *thực tại ở trong Jesus*; học Christ là thực tại ở trong Jesus là được đúc theo gương mẫu của Christ, được đồng hóa theo hình ảnh của Christ—La. 8:28-29; Êph. 4:20-21.
- B. Chúng ta đang được Chúa hoàn hảo để trở thành các Thần–nhân, sống sự sống thần thượng bằng cách từ chối sự sống thiên nhiên của mình theo kiểu mẫu của Christ là Thần–nhân đầu tiên—Mat. 11:29a; 17:5b; 1 Phi. 2:21:
 1. Trong đời sống của Ngài trên đất, Ngài đã nêu một gương, như đã được khai thị trong bốn sách Phúc âm; sau đó, Ngài chịu đóng đinh và phục sinh để trở nên Linh ban-sự-sống hầu có thể vào trong chúng ta để làm sự sống của chúng ta; chúng ta học nơi Ngài theo gương của Ngài, không bởi sự sống thiên nhiên nhưng bởi Ngài là sự sống của chúng ta trong sự phục sinh—1 Cô. 15:45b; Cól. 3:4.
 2. Đời sống Cơ Đốc của chúng ta là đời sống trong Christ và cũng là đời sống của Christ trong chúng ta; chúng ta ở trong Christ là khuôn mẫu, và Ngài ở trong chúng ta làm sự sống của chúng ta; bằng cách này, chúng ta học Christ là thực tại ở trong Jesus; thực tại này là thực tại của Thân thể Đấng Christ—1 Cô. 1:30; 2 Cô. 5:17; 12:2a; Cól. 1:27; Ga. 2:20; La. 8:10.
- C. Khi yêu Chúa, tiếp xúc Ngài và cầu nguyện với Ngài, chúng ta tự động sống Ngài theo khuôn mẫu, hình trạng, gương mẫu được mô tả trong các sách Phúc âm; bằng cách này, chúng ta được định hình, được đồng hóa theo hình ảnh của khuôn mẫu này—đây chính là ý nghĩa của việc học Christ—Mat. 11:29; La. 8:29.
- D. Khi sống trong linh hòa quyện, chúng ta đang học Christ theo thực tại trong Jesus bởi Linh thực tại; chúng ta học nơi Ngài là kiểu mẫu của mình hầu cho tiểu sử của Ngài trở thành lịch sử của chúng ta; nếp sống của Thân thể Đấng Christ là người mới nên hoàn toàn giống nếp sống của Jesus được khai thị trong các sách Phúc âm—Ga. 6:17-18; La. 1:1, 9; Êph. 4:20-24; Phil. 2:5; Mat. 11:29; 1 Phi. 2:21.
- E. Mục đích của Đức Chúa Trời trong việc sai phái Chúa Jesus trở thành người là để Chúa Jesus sống một đời sống Thần–nhân bởi sự sống thần thượng; khi ăn Ngài, chúng ta sống bởi Ngài để trở thành một người vĩ đại hoàn vũ hoàn toàn giống như Ngài—một người sống đời sống Thần–nhân bởi sự sống thần thượng—Ca. 3:22-24, 55-56; Khải. 2:4, 7; Gi. 6:57, 63; Giê. 15:16; Êph. 6:17-18; Thi. 119:15.

II. Đời sống duy nhất làm vui lòng Đức Chúa Trời là đời sống lặp lại đời sống mà Christ đã sống trên đất; đây là đời sống kinh nghiệm Christ trong những kinh nghiệm của Ngài như là của lễ thiêu—Lê. 1:9; Gi. 8:29; 2 Cô. 5:9:

- A. Cửa lễ thiêu hình bóng cho Christ trong việc Ngài sống một đời sống tuyệt đối cho Đức Chúa Trời và cho sự thỏa mãn của Đức Chúa Trời; cửa lễ thiêu cũng hình bóng cho Christ trong việc Ngài là sự sống khiến dân Đức Chúa Trời có thể có một nếp sống như vậy—Lê. 1:3; Dân. 28:2-3; Gi. 5:30; 6:38; 8:29; Hê. 10:5-10.
- B. Từ được dịch là “cửa lễ thiêu” chỉ về điều gì đó bay lên; điều bay lên này chỉ về Christ (Lê. 1:3, 10, 14); điều duy nhất có thể từ đất bay lên đến Đức Chúa Trời là đời sống mà Christ đã sống, vì Ngài là người duy nhất sống một đời sống tuyệt đối cho Đức Chúa Trời (Gi. 6:38).
- C. Cửa lễ thiêu là “một hương thơm thỏa nguyện cho Đức Giê-hô-va” (Lê. 1:9); các từ Hê-bo-ro được dịch là “hương thơm thỏa nguyện” nguyên văn là “mùi hương của sự nghỉ ngơi hoặc thỏa nguyện”; hương thơm thỏa nguyện là một mùi hương đem lại sự thỏa nguyện, bình an và nghỉ ngơi; một hương thơm thỏa nguyện như vậy là sự vui hưởng cho Đức Chúa Trời.
- D. Sự sống của Christ bên trong chúng ta là thực tại của cửa lễ thiêu—đây là sự sống vâng phục, sự sống thuận phục, và sự sống hoàn toàn lệ thuộc Đức Chúa Trời theo nguyên tắc cây sự sống—Phil. 2:8; Gi. 5:19, 30; Hê. 5:8; 10:7:
 - 1. Việc con người hành động một mình, độc lập, tách rời và ở ngoài Đức Chúa Trời chính là tội; Đức Chúa Trời muốn chúng ta hành động theo chỉ dẫn của Ngài trong mọi sự—Thi. 40:7-8; 1 Gi. 3:4.
 - 2. “Hễ ai không nhận vương quốc Đức Chúa Trời như con trẻ thì chắc chắn sẽ không vào đó được” (Lu. 18:17); Đức Chúa Trời muốn chúng ta giống như con trẻ trong mọi lúc, vì Ngài muốn chúng ta luôn lệ thuộc Ngài; sự tự tin là kẻ thù của sự lệ thuộc Đức Chúa Trời.
- E. Bằng cách đặt tay trên Christ là cửa lễ thiêu của chúng ta qua sự cầu nguyện đúng đắn, chúng ta được kết hiệp với Ngài, và Ngài với chúng ta trở nên một; khi Christ sống trong chúng ta, Ngài lặp lại trong chúng ta đời sống mà Ngài đã sống trên đất, đời sống của lễ thiêu—Lê. 1:4; 1 Cô. 6:17; Ga. 2:20.
- F. Trong mỗi liên hiệp như vậy, sự đồng nhất hóa như vậy, thì mọi yếu đuối, khiếm khuyết và lỗi lầm của chúng ta đều được Ngài mang lấy—2 Cô. 5:21; Ga. 2:20a.
- G. Chúng ta phải để Chúa thiêu đốt mình hầu chúng ta có thể là một cửa lễ thiêu liên tục để thiêu đốt người khác và bị giảm hạ thành tro để trở nên Giê-ru-sa-lem Mới vì sự biểu lộ của Đức Chúa Trời—Thi. 20:3; Lê. 1:16; 6:8-13; 1 Cô. 3:12a; Khải. 3:12; 21:2, 10-11, 18-21:
 - 1. Tro tượng trưng cho Christ bị giảm hạ đến chỗ không là gì; vì chúng ta là một với Christ, Đấng đã bị giảm hạ thành tro, nên chúng ta cũng bị giảm hạ thành tro, tức là bị giảm hạ đến chỗ không là gì, đến số không—Mác 9:12; Ês. 53:3; 1 Cô. 1:28; 2 Cô. 12:11.
 - 2. Càng được đồng nhất với Christ trong sự chết của Ngài, chúng ta càng nhận thức rằng mình đã trở thành đồng tro; khi trở thành tro, chúng ta không còn là người thiên nhiên nữa; thay vào đó, chúng ta là người đã bị đóng đinh, bị kết liễu, bị thiêu đốt—Ga. 2:20a.
- H. Việc đổ tro ở phía Đông bàn thờ, phía mặt trời mọc, ám chỉ sự phục sinh—Lê. 1:16; Gi. 11:25; Phil. 3:10-11; 2 Cô. 1:9:
 - 1. Với Christ là cửa lễ thiêu thì tro không phải là sự kết thúc mà là khởi đầu; tro có nghĩa là Christ đã bị đặt vào sự chết, nhưng phía Đông tượng trưng cho sự phục sinh—Mác 9:31.
 - 2. Càng bị giảm hạ thành tro trong Christ, chúng ta càng được đặt ở phía Đông; và ở phía Đông thì chúng ta sẽ có sự tin chắc rằng mặt trời sẽ mọc và chúng ta sẽ kinh nghiệm mặt trời mọc là sự phục sinh—Phil. 3:10-11.
- I. Cuối cùng, tro sẽ trở nên Giê-ru-sa-lem Mới—Khải. 3:12; 21:2, 10-11:

1. Sự chết của Christ đem chúng ta đến chỗ kết thúc, giảm hạ chúng ta thành tro, và trong sự phục sinh, tro trở nên những vật liệu quý cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời—1 Cô. 3:9b, 12a.
2. Khi bị giảm hạ thành tro, chúng ta được đem vào sự biến đổi của Đức Chúa Trời Tam Nhất để trở nên những vật liệu quý cho sự xây dựng Giê-ru-sa-lem Mới—La. 12:1-2; 2 Cô. 3:18; Khải. 21:18-21.

III. Khi thực hiện chức vụ Tân Ước của Đức Chúa Trời, Chúa Jesus, là thực tại của của lễ thiêu, đã không làm bất cứ điều gì ra từ chính Ngài (Gi. 5:19), không làm công việc của riêng Ngài (4:34; 17:4), không nói lời riêng của Ngài (14:10, 24), làm mọi sự không bởi ý muốn riêng của Ngài (5:30), và không tìm vinh hiển riêng của Ngài (7:18); Ngài không bao giờ thất vọng vì Ngài chỉ thỏa mãn với Đức Chúa Trời (Ês. 42:4; 50:4-5; 53:2a; đc. Gi. 4:13-14; 6:15; Mác 9:7-8):

- A. Đời sống của Chúa là công tác của Ngài, chuyển động của Ngài và chức vụ của Ngài; công tác của Ngài là nếp sống của Ngài, và chuyển động của Ngài là bản thể của Ngài; với Ngài, không có sự khác biệt giữa đời sống, công tác, chuyển động và chức vụ của Ngài; Chúa Jesus đã sống chức vụ của Ngài—đc. Lu. 22:26-27; Gi. 10:10b; 1 Cô. 15:45b; 1 Gi. 5:16a; 2 Cô. 3:6; Phil. 1:25.
- B. Chúa Jesus là một người cầu nguyện; Ngài thường lên núi hoặc lui vào nơi riêng tư để cầu nguyện—Mat. 14:23; Mác 1:35; Lu. 5:16; 6:12; 9:28.
- C. Sau phép lạ cho năm nghìn người ăn, Ngài giục các môn đồ rời khỏi Ngài để Ngài có thêm thời gian cầu nguyện riêng với Cha—Mat. 14:22-23:
 1. Đứng ở vị trí là người (4:4), Vua thuộc trời, là Con yêu dấu của Cha (3:17), cần cầu nguyện riêng với Cha Ngài là Đấng ở trên các tầng trời, để Ngài có thể làm một với Cha và có Cha ở với Ngài trong mọi điều Ngài làm trên đất hầu thiết lập vương quốc các tầng trời.
 2. Ngài làm điều này không phải ở nơi vắng vẻ nhưng ở trên núi, rời khỏi mọi người, thậm chí khỏi các môn đồ, để Ngài có thể ở một mình tiếp xúc Cha.
- D. Vì là một người cầu nguyện làm một với Đức Chúa Trời nên Ngài không bao giờ đơn độc, vì Cha ở với Ngài; từng giây phút Ngài đều thấy mặt Cha Ngài—Gi. 5:19; 16:32; Thi. 16:7-8; đc. 27:8.

IV. Khi chúng ta luôn ở trong tình yêu là chính Đức Chúa Trời thì tình yêu ấy đã được “hoàn hảo đối với chúng ta hầu cho chúng ta có sự dạn dĩ trong ngày phán xét, vì như Ngài thể nào thì chúng ta cũng thể ấy trong thế giới này” (1 Gi. 4:17); Christ là thực tại của của lễ thiêu đã sống trong thế giới này đời sống của Đức Chúa Trời là tình yêu, và hiện nay Ngài là sự sống của chúng ta để chúng ta có thể sống cùng đời sống yêu thương ấy trong thế giới này và trở nên giống như Ngài (3:14; 5:1; 2:6):

- A. Luật của Linh sự sống trong linh chúng ta là luật của Christ như là luật tình yêu (La. 8:2; Ga. 6:2); luật tình yêu phải được luật của Linh sự sống thực thể hóa để chúng ta có thể mang gánh nặng của nhau; nhưng nếu đầy kiêu ngạo, chúng ta sẽ không thể mang gánh nặng của người khác vì chúng ta tự lừa dối mình bởi nghĩ rằng mình là gì đó trong khi không là gì cả (c. 3).
- B. Khi luật tình yêu được kích hoạt bên trong chúng ta, chúng sẽ tự động và tự phát trở thành những người chăn có lòng yêu thương và tha thứ của Đức Chúa Trời Cha cùng linh chăn dắt và tìm kiếm của Christ là Đấng cứu rỗi của chúng ta—Gi. 21:15-17; Lu. 15:3-7.
- C. Khi luật tình yêu được kích hoạt bên trong chúng ta thì sự lao tác của chúng ta trong Chúa là sự lao tác của tình yêu (1 Cô. 15:58; 1 Tê. 1:3), trong sự lao tác ấy, chúng ta “trợ giúp người yếu đuối” (Công. 20:35) và “nâng đỡ kẻ yếu đuối” (1 Tê. 5:14); *kẻ yếu đuối* chỉ về những người yếu đuối trong linh, hồn hoặc thân thể, hoặc yếu đuối trong đức tin (La. 14:1; 15:1).
- D. Sau khi phục sinh, Chúa đã chăn dắt Phi-e-rơ và giao cho ông sứ mệnh nuôi chiên con của Ngài và chăn chiên của Ngài; đây là sự hợp nhất chức vụ sứ đồ với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ

để chăm sóc bầy của Đức Chúa Trời, tức Hội thánh, là điều dẫn đến sự xây dựng Thân thể Đấng Christ để tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới hầu hoàn thành gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—
Gi. 21:15-17.

Bài Bốn

Sống đời sống của một Thần-nhân bằng cách sống trong vương quốc Đức Chúa Trời là linh vực của giống loài thần thượng

Đọc Kinh văn: Mác 1:15; Gi. 3:3, 5-6; 1:12-13; 2 Phi. 1:4; 1 Gi. 3:1; 2:6

- I. Vì đã được sinh bởi Đức Chúa Trời nên chúng ta là giống loài của Đức Chúa Trời, tức là chúng ta là Đức Chúa Trời trong sự sống và trong bản chất nhưng không trong Thần cách—Gi. 3:3, 5-8.**
- II. Các Thần-nhân có quyền thần thượng để dự phần vào giống loài của Đức Chúa Trời—cc. 3, 5-6; 18:36.**
- III. Là tín đồ trong Christ, chúng ta đang sống đời sống của một Thần-nhân—Mác 1:15; Gi. 14:17b, 20; La. 8:9a, 10; Ga. 5:25:**
 - A. Trong Christ, Đức Chúa Trời đã được cấu tạo vào trong con người, con người đã được cấu tạo vào trong Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời và con người đã được hòa quyện với nhau để trở nên một thực thể gọi là Thần-nhân—Mat. 1:21, 23; Lu. 1:35; Tit 2:13; 1 Ti. 2:5.
 - B. Các Thần-nhân, các con của Đức Chúa Trời, là sự sao chép và tiếp nối của Christ, Thần-nhân đầu tiên—Gi. 12:24; Hê. 2:10; La. 8:29.
 - C. Thần-nhân là người đã được sinh bởi Đức Chúa Trời và dự phần vào sự sống cùng bản chất của Đức Chúa Trời, trở nên một với Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất của Ngài, bởi đó biểu lộ Ngài—Gi. 1:12-13; 3:15; 2 Phi. 1:4; 1 Cô. 6:17.
 - D. Thần-nhân được cấu tạo Đức Chúa Trời, có Đức Chúa Trời là sự sống, bản chất và mọi sự của mình; Thần-nhân là người nhưng cũng là Đức Chúa Trời và là Đức Chúa Trời nhưng cũng là người—Êph. 3:16-17a.
 - E. Nếp sống làm người của Christ là con người sống Đức Chúa Trời để biểu lộ những thuộc tính của Đức Chúa Trời trong các mỹ đức phạm nhân, là các mỹ đức được đổ đầy, hòa quyện và dầm thấm những thuộc tính thần thượng—Lu. 1:26-35; 7:11-17; 10:25-37; 19:1-10.
 - F. Là sự tái sản sinh và sao chép của Thần-nhân đầu tiên, chúng ta nên sống cùng loại đời sống mà Ngài đã sống:
 1. Nếp sống Thần-nhân của Chúa đã thiết lập kiểu mẫu cho nếp sống Thần-nhân của chúng ta—chịu đóng đinh để sống Đức Chúa Trời hầu Đức Chúa Trời có thể được biểu lộ trong nhân tính—Ga. 2:20.
 2. Chúa Jesus không sống một đời sống cố gắng để trở nên thuộc linh, thánh biệt và chiến thắng; Ngài sống một đời sống hoàn toàn theo và vì gia tể Tân Ước của Đức Chúa Trời.
 3. Trong bốn sách Phúc âm, chúng ta thấy Jesus sống đời sống của một Thần-nhân, và trong sách Công vụ các Sứ đồ, chúng ta thấy các môn đồ cũng sống một đời sống như vậy.
 4. Christ đã sống một đời sống chịu khổ, một đời sống đau khổ; bây giờ, chúng ta là những người chung phần với Ngài cũng sống cùng loại đời sống đó; khi chúng ta chịu khổ vì Christ, các nỗi khổ của chúng ta được Đức Chúa Trời kể là các nỗi khổ của Christ—Hê. 3:14.
 5. Chúng ta phải từ chối bản ngã, được đồng hóa theo sự chết của Christ và tôn đại Ngài bởi sự cung ứng dồi dào của Linh Ngài—Mat. 16:24; Phil. 3:10; 1:10-21a.
 6. Đấng đã sống đời sống của một Thần-nhân hiện giờ là Linh đang sống trong chúng ta và qua chúng ta; chúng ta phải khước từ việc trau dồi bản ngã và xây dựng con người thiên nhiên của mình, đồng thời không để điều gì khác ngoài Đấng này đổ đầy và chiếm hữu chúng ta

hầu chúng ta có thể sống Ngài và biểu lộ Ngài cách cá nhân và cách tập thể trong Hội thánh là Thân thể Ngài—Êph. 3:16-19; 1:22-23.

IV. Là tin đồ trong Christ, chúng ta đang sống trong vương quốc Đức Chúa Trời—La. 14:17:

- A. Vương quốc Đức Chúa Trời là chính Đức Chúa Trời—Mác 1:15; Mat. 6:33.
- B. Vương quốc Đức Chúa Trời là: Đức Chúa Trời trong Christ là toàn bộ sự sống thần thượng với mọi hoạt động của sự sống ấy—Gi. 11:25; 10:10b; 14:6.
- C. Vương quốc Đức Chúa Trời là lĩnh vực sự sống thần thượng để sự sống này chuyển động, hành động, cai trị và quản trị hầu cho sự sống có thể hoàn thành mục đích của nó.
- D. Vương quốc Đức Chúa Trời là một cơ cấu hữu cơ được cấu tạo bằng sự sống của Đức Chúa Trời như là lĩnh vực của sự sống để Ngài cai trị, trong đó Ngài trị vì bằng sự sống của Ngài và biểu lộ chính Ngài là Đấng Tam Nhất Thần thượng trong sự sống thần thượng—15:1-8, 16, 26.
- E. Vương quốc Đức Chúa Trời là một lĩnh vực, không chỉ của sự thống trị thần thượng mà còn của giống loài thần thượng, trong đó có mọi điều thần thượng—3:3, 5-6; 18:36:
 - 1. Trong Giăng chương 3, vương quốc Đức Chúa Trời chỉ về giống loài của Đức Chúa Trời hơn là sự trị vì của Đức Chúa Trời.
 - 2. Đức Chúa Trời đã trở thành người để bước vào loài người, và con người trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách để bước vào lĩnh vực của giống loài thần thượng—1:1, 12-14; La. 8:3; 1:3-4.
 - 3. Để bước vào lĩnh vực của giống loài thần thượng, chúng ta cần được sinh bởi Đức Chúa Trời để có sự sống thần thượng và bản chất thần thượng—Gi. 1:12-13; 3:3, 5-6, 15; 2 Phi. 1:4:
 - a. Đức Chúa Trời đã tạo nên con người, không phải theo loài của con người mà trong hình ảnh Ngài và theo hình dạng Ngài để làm loài của Đức Chúa Trời, giống loài của Đức Chúa Trời—Sáng. 1:26.
 - b. Tín đồ, là những người được sinh bởi Đức Chúa Trời qua sự tái sinh để trở thành con cái Ngài trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách của Ngài, thì thuộc về loài của Đức Chúa Trời nhiều hơn là A-đam thuộc về loài của Đức Chúa Trời—Gi. 1:12-13:
 - (1) A-đam chỉ có dáng vẻ bề ngoài mà không có thực tại bề trong của sự sống thần thượng.
 - (2) Chúng ta, tín đồ trong Christ và con cái Đức Chúa Trời, có thực tại của sự sống thần thượng, và chúng ta đang được biến đổi và đồng hóa theo hình ảnh của Chúa trong toàn bản thể mình—2 Cô. 3:18; La. 12:2; 8:29.
 - (3) Sự sinh ra lần thứ nhì của chúng ta, tức sự tái sinh, đã khiến chúng ta bước vào vương quốc Đức Chúa Trời để trở nên giống loài của Đức Chúa Trời—Gi. 3:3, 5-6.
 - (4) Chúng ta đã được tái sinh để trở nên Thần loại; là các con của Đức Chúa Trời, chúng ta là loài của Đức Chúa Trời, giống loài của Đức Chúa Trời—La. 8:19; Hê. 2:10.
 - (5) Tất cả con cái của Đức Chúa Trời đều ở trong lĩnh vực thần thượng của giống loài thần thượng—Gi. 1:12-13; 3:3, 5.
 - (6) Tín đồ là những Thần-nhân trong giống loài thần thượng, tức là trong vương quốc Đức Chúa Trời—1 Gi. 3:1a; Gi. 3:5.
- F. Chúng ta sống trong vương quốc Đức Chúa Trời là lĩnh vực của sự sống thần thượng bởi cảm nhận sự sống—La. 8:6.
- G. Trong Hội thánh, chúng ta đang sống trong vương quốc Đức Chúa Trời ngày nay; La Mã 14:17 làm chứng mạnh mẽ rằng nếp sống Hội thánh ngày nay chính là vương quốc.
- H. Khi chúng ta vận dụng phần thọ tạo mới đó trong mình—tức chính Christ là yếu tố của vương quốc Đức Chúa Trời—thì chúng ta đang sống trong vương quốc Đức Chúa Trời.
- I. Những người đắc thắng sẽ thừa hưởng vương quốc của Christ và của Đức Chúa Trời để họ có thể bước vào sự hiển lộ của vương quốc các tầng trời—2 Ti. 4:18.

V. Trong Phúc âm Giăng, chúng ta thấy nhiều phương diện của việc tín đồ sống trong lĩnh vực của giống loài thần thượng—1:16; 15:4a, 9, 11; 4:23-24; 14:2, 20, 23; 17:22-24:

- A. “Từ sự đầy đủ của Ngài mà tất cả chúng ta đều đã nhận lãnh, và ân điển gia trên ân điển”—1:16.
- B. “Nước Ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, phun lên vào trong sự sống đời đời”—4:14b.
- C. “Người nào ăn Ta sẽ sống bởi Ta vậy”—6:57b.
- D. “Nếu ai phục vụ Ta, hãy theo Ta; và Ta ở đâu, tôi tớ Ta cũng sẽ ở đó. Nếu ai phục vụ Ta, Cha sẽ tôn trọng người ấy”—12:26.
- E. “Trong nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở...Ta đi để chuẩn bị cho các anh một chỗ”—14:2.
- F. “Trong ngày đó, các anh sẽ biết rằng Ta ở trong Cha Ta, các anh ở trong Ta, và Ta ở trong các anh”—c. 20.
- G. “Nếu người nào yêu Ta thì sẽ giữ lời Ta, và Cha Ta sẽ yêu người ấy, rồi Chúng tôi sẽ đến với người và lập chỗ ở với người”—c. 23.
- H. “Hãy luôn ở trong Ta và Ta trong các anh”—15:4a.
- I. “Nếu các anh luôn ở trong Ta và lời Ta luôn ở trong các anh, hãy xin bất cứ điều gì các anh muốn thì điều ấy sẽ được thực hiện cho các anh”—c. 7.
- J. “Như Cha đã yêu Ta thể nào thì Ta cũng đã yêu các anh thể ấy; hãy luôn ở trong tình yêu của Ta”—c. 9.
- K. “Ta đã nói với các anh những điều này để niềm vui của Ta ở trong các anh và để niềm vui của các anh được trọn”—c. :11.
- L. “Ta đã nói những điều này với các anh để các anh có sự bình an trong Ta”; “Ta ban sự bình an của Ta cho các anh”—16:33a; 14:27b.
- M. “Cha thánh ơi, xin giữ họ trong danh Cha, là danh Cha đã ban cho Con, để họ là một cũng như Chúng ta”—17:11b.
- N. “Vinh hiển mà Cha đã ban cho Con thì Con ban cho họ, để họ là một, cũng như Chúng ta là một”—c. 22.
- O. “Con trong họ và Cha trong Con, để họ được hoàn hảo thành một”—c. 23a.
- P. “Cha ơi, về những người mà Cha đã ban cho Con, Con ao ước rằng Con ở đâu thì họ cũng ở đó với Con, để họ ngắm xem vinh hiển của Con”—c. 24a.

Chức vụ sứ đồ trong sự hợp tác với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ để chặn dất Hội thánh của Đức Chúa Trời là bầy của Ngài hầu xây dựng Thân thể Đấng Christ và đem đến một cuộc phục hưng mới

Đọc Kinh văn: Gi. 10:11, 16; 21:15-17; 1 Phi. 2:25; 5:4; Hê. 13:20; Khải. 1:13; 2:1, 7

- I. Thi Thiên 22–24 là một nhóm các thi thiên khải thị về Đấng Christ từ sự đóng đinh của Ngài, qua sự chặn dất của Ngài, đến vương quyền của Ngài trong thời đại sắp đến:**
 - A. Thi Thiên 23, nói về Christ là Người chặn trong sự phục sinh và thăng thiên của Ngài, là cầu nối giữa sự chết cứu chuộc của Christ và sự phục sinh sản sinh Hội thánh trong Thi Thiên 22 với sự trở lại của Christ như là Vua, Đấng sẽ giành lại cả trái đất qua Hội thánh là Thân thể Ngài trong Thi Thiên 24.
 - B. Trong chức vụ thuộc trời của Ngài, Christ đang chặn dất con người, và chúng ta cần hợp tác với Ngài bằng cách chặn dất con người; nếu chúng ta tiếp nhận sự tương giao này thì sẽ có một cuộc phục hưng lớn trên đất để đem Chúa trở lại.
- II. Giảng chương 21 khải thị chức vụ sứ đồ trong sự hợp tác với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ; đó là sự hoàn tất và tổng kết Phúc âm Giảng:**
 - A. Phúc âm Giảng có 21 chương, nhưng thực ra sách này kết thúc ở chương 20.
 - B. Toàn bộ sách nói đến chức vụ thuộc đất của Đấng Christ, bắt đầu với sự nhục hóa của Ngài là Lời Đức Chúa Trời để trở nên một người trong xác thịt (1:14) và kết thúc với sự phục sinh của Ngài là A-đam cuối cùng để trở nên Linh ban-sự-sống (20:22); do đó, chương 21 nên là một phần phụ lục.
 - C. Mặc dù nói như vậy là đúng, nhưng nói cách nội tại hơn thì Giảng chương 21 là sự hoàn tất và tổng kết Phúc âm Giảng; chương này tổng kết toàn bộ Phúc âm Giảng bằng cách cho thấy rằng chức vụ thuộc trời của Đấng Christ và chức vụ của các sứ đồ trên đất cùng hợp tác với nhau để thực hiện gia tể của Đức Chúa Trời.
- III. Trong Giảng 10:10-11 và 16, Chúa mặc khải cho các môn đồ rằng Ngài là Người chặn tốt đến để chiên có sự sống dư dật và Ngài còn có những chiên khác (dân ngoại) mà Ngài phải dẫn đến để kết hiệp với họ (các tín đồ Do Thái) thành một bầy (một Hội thánh) dưới một Người chặn:**
 - A. Sự chặn dất của Chúa trước hết là trong chức vụ thuộc đất của Ngài—Mat. 9:36; đc. 10:1-6.
 - B. Sự chặn dất của Chúa kế đến là trong chức vụ thuộc trời của Ngài (1 Phi. 5:4) để chăm sóc Hội thánh của Đức Chúa Trời, dẫn đến Thân thể Ngài.
- IV. Chúa đã giao cho Phi-e-rơ sứ mệnh nuôi chiên con của Ngài và chặn chiên của Ngài:**
 - A. Khi Chúa ở với các môn đồ sau khi Ngài phục sinh và trước khi Ngài thăng thiên, trong một lần hiện ra, Ngài đã giao cho Phi-e-rơ sứ mệnh nuôi chiên con của Ngài và chặn chiên của Ngài trong lúc Ngài vắng mặt, khi Ngài đang ở trên các tầng trời—Gi. 21:15-17.
 - B. Điều này là để hợp nhất chức vụ sứ đồ với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ nhằm chăm sóc bầy của Đức Chúa Trời, tức là Hội thánh, dẫn đến Thân thể Đấng Christ.
 - C. Về sau, trong sách Công vụ các Sứ đồ, Phi-e-rơ nói: “Chúng tôi sẽ cứ tiếp tục cách kiên định trong sự cầu nguyện và trong chức vụ cung ứng lời” (6:4); điều này là để hợp tác với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ trong sự cầu thay (Hê. 7:25) và trong việc cung ứng Đức Chúa Trời vào trong dân Ngài (8:2).
 - D. Phi-e-rơ ấn tượng với sứ mệnh này của Chúa đến nỗi trong sách đầu tiên của mình, ông nói với các tín đồ rằng họ giống như chiên bị dẫn dụ mà bây giờ đã trở về với Người chặn và Giám mục của hồn mình—1 Phi. 2:25:

1. Christ cư ngụ trong chúng ta để làm sự sống và mọi sự của chúng ta, nhưng Ngài cũng đang giám mục, quan sát tình trạng và tình hình của bản thể bề trong chúng ta.
2. Ngài chặn dất chúng ta bằng cách chăm sóc thực trạng của bản thể bề trong chúng ta và bằng cách thực hiện việc coi sóc tình trạng của hồn chúng ta, con người thật của chúng ta—đc. Hê. 13:17.

- E. Phi-e-rơ khuyên các trưởng lão chặn bầy của Đức Chúa Trời ở giữa họ để khi Người chặn trưởng được tỏ ra thì họ, những trưởng lão trung tín, sẽ nhận được mũ miện vinh hiển không suy tàn—1 Phi. 5:1-4.
- F. Lời của Phi-e-rơ hàm ý rằng chức vụ thuộc trời của Đấng Christ chủ yếu là để chặn dất Hội thánh của Đức Chúa Trời, tức bầy của Ngài, là điều dẫn đến Thân thể Ngài.

V. Những lời sau của sứ đồ Phao-lô cũng cho thấy sự hợp nhất chức vụ sứ đồ với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ để chăm sóc bầy của Đức Chúa Trời:

- A. Trong Công vụ các Sứ đồ 20:28, Phao-lô bảo các trưởng lão tại Ê-phê-sô: “Hãy chú ý đến chính mình và cả bầy mà giữa vòng họ Thánh Linh đã đặt anh em làm giám mục để chặn Hội thánh của Đức Chúa Trời mà Ngài đã đoạt được [hoặc: mua] bằng chính huyết Ngài.”
- B. Phao-lô nói: “Tôi biết rằng sau khi tôi đi thì muông sói hung dữ sẽ xông vào giữa anh em, chẳng tiếc bầy đâu” (c. 29); vị sứ đồ không màng đến mạng sống mình (c. 24), nhưng ông rất quan tâm đến tương lai của Hội thánh, điều là báu vật đối với ông và đối với Đức Chúa Trời.
- C. Phao-lô nói trong Hê-bơ-rơ 13:20: “Nguyện Đức Chúa Trời... đem Chúa Jesus chúng ta, tức Người chăn lớn của bầy chiên, ra khỏi kẻ chết, trong huyết của giao ước đời đời”:
 1. Giao ước đời đời là giao ước của chức vụ mới để đạt được một bầy, tức là Hội thánh dẫn đến Thân thể và tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới; giao ước đời đời của Đức Chúa Trời là để tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới bằng sự chặn dất.
 2. Đức Chúa Trời đã khiến Chúa chúng ta sống dậy từ kẻ chết để làm Người chăn lớn hầu tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới theo giao ước đời đời của Đức Chúa Trời.

VI. Mục đích và mục tiêu chính của chức vụ sứ đồ hợp nhất với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ là xây dựng Thân thể Đấng Christ, là điều sẽ tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới hầu hoàn thành gia tế đời đời của Đức Chúa Trời—đc. Êph. 3:2, 8-9; 1 Phi. 5:10.

VII. Vấn đề chặn bầy của Đức Chúa Trời vì mục đích chính và vì sự tổng kết chung cuộc của gia tế đời đời của Đức Chúa Trời cũng được nói đến trong sách Nhã Ca:

- A. “Hỡi người mà lòng tôi yêu mến, hãy cho tôi biết: Người chăn bầy ở đâu [để được thỏa mãn]? / Ban trưa cho nó nằm tại nơi nào [để được nghỉ ngơi]?”—1:7a.
- B. “Hãy ra theo dấu của bầy, / Và chăn các dê con mình gần bên trại kẻ chăn chiên”—c. 8b.
- C. “Người yêu dấu tôi thuộc về tôi, và tôi thuộc về người; / Người chăn bầy mình giữa đám hoa huệ [những người tìm kiếm Christ sống đời sống tin cậy Đức Chúa Trời với một lòng đơn thuần]”—2:16.
- D. “Tôi thuộc về người yêu dấu của tôi, và người yêu dấu của tôi thuộc về tôi; / Người chăn bầy mình giữa đám hoa huệ”—6:3.

VIII. Chặn dất tín đồ là điều rất quan trọng để họ lớn lên trong sự sống; chúng ta phải thực hiện phương cách chặn dất để rao giảng phúc âm và phục hưng Hội thánh:

- A. Chúng ta nên cầu nguyện: “Chúa ơi, con muốn được phục hưng; từ nay con muốn trở thành một người chăn; con muốn đi nuôi dưỡng người khác, chặn dất người khác và hợp người khác lại thành bầy.”
- B. Trong Giảng chương 10 và 21, Chúa đã dùng ba từ liên quan đến sự chặn dất: *nuôi*, *chăn* và *bầy* (10:16; 21:15-16); chúng ta cũng có thể dùng từ *bầy* làm động từ.

- C. Tất cả các Hội thánh phải học cách hợp bầy để có thể được hòa lẫn với nhau; các trưởng lão và đồng công nên dẫn đầu để thực hành điều này.

IX. Sự duy trì giá đèn vàng cách hữu cơ là chức vụ thuộc trời của Đấng Christ để ảm áp các Hội thánh trong nhân tính Ngài và nuôi dưỡng các Hội thánh trong thần tính Ngài hầu sản sinh những người đắc thắng qua sự chần dốt hữu cơ của Ngài—Khải. 1:13; 2:7; Gi. 10:11, 14; 1 Phi. 2:25; 5:4; Hê. 13:20:

- A. Con Loài người là trong nhân tính Ngài, đai vàng tượng trưng cho thần tính Ngài, còn ngực là dấu hiệu của tình yêu:
1. Christ đã thắt đai ngang lưng, được làm mạnh mẽ cho công tác thần thượng (Xuất. 28:4; Đa. 10:5) để sản sinh các Hội thánh, nhưng bây giờ Ngài thắt đai ngang ngực, đang chăm sóc các Hội thánh mà Ngài đã sản sinh bởi tình yêu của Ngài (Khải. 1:13).
 2. Đai vàng tượng trưng cho thần tính của Christ là năng lực thần thượng của Ngài, còn ngực biểu thị rằng năng lực bằng vàng này được vận dụng và thúc đẩy bởi và bằng tình yêu của Ngài để nuôi dưỡng các Hội thánh.
- B. Là Con Loài người, Christ chăm sóc các Hội thánh trong nhân tính Ngài để ảm áp họ—c. 13a:
1. Ngài sửa soạn các ngọn đèn của giá đèn để làm cho chúng trở nên đúng đắn, ảm áp chúng ta để chúng ta vui vẻ, dễ chịu và thoải mái—Xuất. 30:7; đc. Thi. 42:5, 11:
 - a. Hiện diện của Chúa mang đến một bầu không khí triu mến và ảm áp để ảm áp bản thể chúng ta, ban cho chúng ta sự nghỉ ngơi, an ủi, chữa lành, tẩy sạch và khích lệ.
 - b. Chúng ta có thể vui hưởng bầu không khí ảm áp từ hiện diện của Chúa trong Hội thánh để nhận lãnh sự cung ứng nuôi dưỡng của sự sống—Êph. 5:29; đc. 1 Ti. 4:6; Êph. 4:11.
 2. Ngài cắt tĩa bớt các ngọn đèn của giá đèn, tức cắt bỏ mọi điều tiêu cực mà đã cản trở chúng ta chiếu sáng—Xuất. 25:38:
 - a. Phần bớt cháy đen, tức tàn bớt, tượng trưng cho những điều không phù hợp với mục đích của Đức Chúa Trời và cần bị cắt bỏ, chẳng hạn như xác thịt của chúng ta, con người thiên nhiên của chúng ta, bản ngã của chúng ta, và thọ tạo cũ của chúng ta.
 - b. Ngài cắt tĩa mọi khác biệt giữa các Hội thánh (những việc làm sai trái, thiếu hụt, thất bại và khiếm khuyết) để họ có thể trở nên giống nhau trong thể yếu, đáng vẻ và sự biểu lộ—đc. 1 Cô. 1:10; 2 Cô. 12:18; Phil. 2:2.
- C. Christ chăm sóc các Hội thánh trong thần tính Ngài bằng tình yêu thần thượng của Ngài, được tượng trưng bởi đai vàng ngang ngực Ngài, để nuôi dưỡng các Hội thánh—Khải. 1:13b:
1. Là Đấng Christ bao-hàm-tất-cả, Ngài nuôi dưỡng chúng ta bằng chính Ngài trong chức vụ đầy trọn của Ngài gồm ba giai đoạn để chúng ta có thể lớn lên và trưởng thành trong sự sống thần thượng hầu trở nên những người đắc thắng của Ngài nhằm hoàn thành gia tể đời đời của Ngài.
 2. Là Đấng Christ đang bước đi, Ngài biết rõ tình trạng của từng Hội thánh; và là Linh đang phát ngôn, Ngài cắt tĩa và đổ đầy các giá đèn bằng dầu mới, tức là sự cung ứng của Linh—2:1, 7; đc. Xuất. 27:20-21; Xa. 4:6, 11-14.
 3. Để dự phần vào chuyển động của Ngài và vui hưởng sự chăm sóc của Ngài, chúng ta phải ở trong các Hội thánh.

X. Qua sự chần dốt tuyệt diệu của Christ, chúng ta sẽ vui hưởng Ngài là các phước hạnh của mình, cả ngày nay lẫn cho đến đời đời—Ês. 49:10; Khải. 7:9-17; Gi. 6:35; 4:13-14; Thi. 36:7-9; 91:1; Ês. 12:1-6; Khải. 22:1

Chăn dắt theo Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: Gi. 21:15-17; Công. 20:28; 1 Phi. 5:2, 4; Êph. 4:16

I. Trong sự khôi phục của Chúa ngày nay, có nhu cầu cấp thiết về sự chăn dắt.

II. Chăn dắt là chăm sóc bằng cách triu mến, bao hàm tất cả—Gi. 21:15-17; Công. 20:28:

- A. Chăn dắt chỉ về việc chăm sóc mọi nhu cầu của chiên.
- B. Tất cả chiên đều cần được ban cấp đầy đủ và chăm sóc chu đáo.

III. Christ là Người chăn tốt, Người chăn lớn, Người chăn trưởng, và Người chăn hồn chúng ta—Gi. 10:9-17; Hê. 13:20-21; 1 Phi. 5:4; 2:25:

- A. Là Người chăn tốt, Chúa Jesus đã đến để chúng ta có sự sống và có sự sống dư dật—Gi. 10:10-11:
 - 1. Ngài đã bỏ sự sống hồn, tức sự sống con người của Ngài, để hoàn tất sự cứu chuộc cho chiên của Ngài hầu họ có thể dự phần sự sống zoe, sự sống thần thượng của Ngài—cc. 11, 15, 17.
 - 2. Ngài dẫn chiên của Ngài ra khỏi chuồng mà vào trong chính Ngài là đồng cỏ, nơi nuôi dưỡng, nơi họ có thể ăn Ngài cách tự do và được nuôi dưỡng bởi Ngài—c. 9.
 - 3. Chúa đã tạo tín đồ Do Thái và dân ngoại thành một bầy (Hội thánh, Thân thể Đấng Christ) dưới sự chăn dắt của Ngài—c. 16.
- B. Đức Chúa Trời đã đem “Chúa Jesus chúng ta, tức Người chăn lớn của bầy chiên, ...trong huyết của giao ước đời đời” ra khỏi kẻ chết—Hê. 13:20:
 - 1. Giao ước đời đời là để tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới bởi sự chăn dắt.
 - 2. Giao ước đời đời là giao ước của chúc thư mới để đạt được một bầy, tức là Hội thánh, dẫn đến Thân thể Đấng Christ và tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới.
- C. Là Người chăn trưởng, Christ chăn bầy của Ngài qua các trưởng lão trong các Hội thánh—1 Phi. 5:4:
 - 1. Không có sự chăn dắt của các trưởng lão thì Hội thánh không thể được xây dựng.
 - 2. Sự chăn dắt của các trưởng lão phải là Christ chăn dắt qua họ.
- D. Là Người chăn hồn chúng ta, Đấng Christ thể linh coi sóc tình trạng bề trong của chúng ta, chăm sóc tình trạng bản thể bề trong của chúng ta—2:25:
 - 1. Ngài chăn dắt chúng ta bằng cách chăm sóc thực trạng của hồn chúng ta và bằng cách thực hiện việc coi sóc tình trạng bản thể bề trong của chúng ta.
 - 2. Vì hồn chúng ta rất phức tạp nên chúng ta cần Christ, Đấng là Linh ban-sự-sống trong linh chúng ta, chăn dắt hồn chúng ta, chăm sóc tâm trí, tình cảm, ý chí cùng các nan đề, nhu cầu và vết thương của chúng ta.

IV. Để chăn dắt theo Đức Chúa Trời, chúng ta cần làm một với Đức Chúa Trời, được cấu tạo Đức Chúa Trời, sống Đức Chúa Trời, biểu lộ Đức Chúa Trời, đại diện Đức Chúa Trời, và cung ứng Đức Chúa Trời:

- A. Chăn dắt theo Đức Chúa Trời đòi hỏi chúng ta phải làm một với Đức Chúa Trời và được cấu tạo Ngài—Gi. 14:20; 1 Cô. 6:17; Êph. 3:17a; Cól. 3:10-11.
- B. Chỉ những người sống Đức Chúa Trời mới có thể chăn dắt theo Đức Chúa Trời—Phil. 1:21a.
- C. Mục đích đời đời của Đức Chúa Trời là tác thành chính Ngài là sự sống vào chúng ta để chúng ta có thể biểu lộ Ngài—Sáng. 1:26; Êph. 1:11; 3:11; 2 Ti. 1:9.

- D. Là những người chần dốt theo Đức Chúa Trời, chúng ta cần đại diện Đức Chúa Trời và thi hành chức năng như là người thay quyền Đức Chúa Trời—2 Cô. 1:3-4, 12, 15-16; 2:10; 10:11; 11:2.
- E. Chần dốt theo Đức Chúa Trời là cung ứng Đức Chúa Trời cho người khác:
 1. Việc chúng ta có thể cung ứng Đức Chúa Trời cho người khác bao nhiêu tùy thuộc vào việc chúng ta được Đức Chúa Trời phá vỡ để sự sống được tuôn tràn—4:10-12, 16; Hê. 4:12.
 2. Nếu muốn cung ứng Đức Chúa Trời cho nhau, chúng ta cần nói lời ân điển, lễ thật, linh và sự sống, cung ứng Đức Chúa Trời đã-trải-qua-tiến-trình mà đã được tác thành vào bản thể chúng ta—Êph. 3:16-17a; 4:25, 29; Gi. 6:63.

V. Phi-e-rơ truyền bảo các trưởng lão chần bầy của Đức Chúa Trời theo Đức Chúa Trời—1 Phi. 5:2:

- A. *Theo Đức Chúa Trời* có nghĩa là chúng ta phải sống Đức Chúa Trời.
- B. Khi là một với Đức Chúa Trời, chúng ta trở nên Đức Chúa Trời và chúng ta là Đức Chúa Trời trong việc chần dốt người khác.
- C. Chần dốt theo Đức Chúa Trời là chần dốt theo bản chất, khát vọng, phương cách và vinh hiển của Đức Chúa Trời, không theo sở thích, lợi ích, mục đích và tính khí của chúng ta.
- D. Chần dốt theo Đức Chúa Trời là chần dốt theo những gì Đức Chúa Trời là trong các thuộc tính của Ngài.
- E. Để chần dốt theo Đức Chúa Trời, chúng ta cần trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống, bản chất, sự biểu lộ và chức năng:
 1. Chúng ta cần được đầy tràn sự sống thần thượng, vui hưởng Đức Chúa Trời Tam Nhất là nguồn mạch, con suối, và dòng sông để trở nên toàn bộ sự sống thần thượng, thậm chí trở nên chính sự sống thần thượng—Gi. 4:14; Côl. 3:4.
 2. Chúng ta cần trở nên Đức Chúa Trời trong các thuộc tính của Ngài là tình yêu, ánh sáng, sự công chính, và sự thánh biệt.
 3. Chúng ta cần trở nên sự tái sản sinh của Christ, sự biểu lộ của Đức Chúa Trời, để khi chần dốt, chúng ta biểu lộ Đức Chúa Trời chứ không biểu lộ bản ngã với tính khí và sự lập dị của nó.
 4. Chúng ta cần trở nên Đức Chúa Trời trong chức năng của Ngài là chần bầy của Đức Chúa Trời theo những gì Ngài là và theo mục tiêu trong gia tế Ngài.

VI. Sự chần dốt để xây dựng Thân thể Đấng Christ là sự chần dốt hổ tương—1 Cô. 12:23-26:

- A. Tất cả chúng ta cần ở dưới sự chần dốt hữu cơ của Christ và làm một với Ngài để chần dốt người khác—Gi. 21:15-17.
- B. Tất cả tín đồ, bất luận họ đang lớn lên trong sự sống đến mức nào, đều cần được chần dốt.
- C. Tất cả chúng ta đều có những khiếm khuyết, thiếu sót, và cần được người khác chần dốt.
- D. Chúng ta vừa là chiên vừa là người chăn, vừa chần dốt vừa được chần dốt trong sự hổ tương.
- E. Qua sự chần dốt hổ tương này, Thân thể tự xây dựng trong tình yêu—Êph. 4:16.